

मासिकी पत्रिका

संस्कृतभाषाप्रचारिणी सभा, चित्तूर (आ० प्र०)

संपुटः ३

15 OCTOBER 1965

क्रमाङ्कः १०

आश्वयुजाङ्कः]

शकवर्षः १८८७

[मूल्यम् ४० पैसाः

विषयसूचिका

मङ्गलम्	१
सम्वादकीयम्	२
सुलभपाठमाला - १८	५
श्रीशंकराचार्येविज्ञापनाञ्जलिः	६
श्रीशंकराचार्याणां भाषणसंग्रहः	८
वार्षिकोत्सवः (नवदेहली)	९
सुभाषितानि	११
अष्टोत्तरशतदिव्यदेशस्तुतिः	१३
राजाजीकथा - १८	१७
सत्यम्	२०
षष्ठ्यब्दपूर्तिमहोत्सवः	२१
समीक्षा	२२
अन्यायराजप्रहसनम्	२६
विज्ञापनम्	२८

मङ्गलम्

जयतु भारतवीरवारो

जयतु तत्तेजः परम् ।

जयतु तत्साहसिकता सा

जयतु भक्तिः स्थिरतरा ॥ ॥ जयतु ॥

कपटनाटकविकटनिष्ठुर-

कुटिलपाकविनाशकः ।

भ्रुकुटिमात्रपलायितारि-

प्रकररचिताप्रञ्जलिः ॥ ॥ जयतु ॥

विहतरोदोत्तरपराक्रम-

प्रहृतहृतहृतशास्त्रघः ।

विकलितारिविशिष्टसाधन-

विस्मिताखिलभूजनः ॥ ॥ जयतु ॥

भवतु मङ्गलमतुलकीर्तेः

भवतु शौर्याश्रितगतेः ।

अवतु भारतमेतदीया -

ऽविरतविक्रमचक्रमः ॥ ॥ जयतु ॥

सम्पादनार्थम्

आकाशे कालमेघा अपसृताः , झंझामारुतः स्थगितः, निर्घाताः प्रशान्ताः,
उल्काः अवगृहीताः । प्रभातं सुप्रभातमासीत् । दिशः प्रसन्नाः ।

पाकभारतयुद्धं अवसितं । ऐक्यराज्यसमितेः आदेशः लाहोरनगरनाशपाशः
चैनापिशाचापदेशः अमेरिकाशापो वा पाकस्य विवेकमुदभावयत् । उभयदेशयोः
अभयप्रख्यापनाय अन्धकारिता (ब्लैकौट्) अपसारिता ।

किमेतेन ? पाकसैनिकाः युद्धविरामसीमां उलङ्घयन्ति पदे पदे, पृष्ठतः
प्रविश्य स्थानान्क्रामन्ति, कपटवचनानि जल्पन्ति । अग्रराज्यानि च कानिचन
मनस्यन्यत् वचस्यन्यत् कर्मण्यन्यच्च दर्शयन्ति । ऐक्यराज्यसमितेः स्थिरता
कार्यपटुता च शून्येव प्रतिभाति । कानिचन राज्यानि तां शिखण्डीकृत्य स्वदुरालो-
चनां भारतोपरि प्रसारयन्ति, पाकिस्थानं च सान्त्वयन्ति तेन मुष्टं प्रतिग्राहयितुं
यतन्ते । युद्धविरामसीमापर्यवेक्षकाः भारतमवतारिताः । ते च पर्यवेक्षन्ते
तत्तत्प्रदेशान् । अत्रान्तरे एव पाकानीकिनी कलहाय रेचयति भारतपताकिनीम् ।
स्फोटाः विस्फोटाः प्रस्फोटाश्च उभतश्च नाशमुत्पादयन्ति सन्धिश्शान्तिर्वा न गोचरी-
भवति । चैनीयाश्च मार्जाला इव समयं निरीक्षन्ते, वृका इव व्याजान् प्रकाशयन्ति ।
मित्राणि च कानिचन राज्यानि स्वमित्रतां स्फुटयन्ति कार्यरूपेणापि । अथापि
सिद्धांतसाम्यवैषम्याभ्यां निरन्तरायं आन्तं तत्साहाय्यं भवेन्नवा इति आलोचनीयमेव ।

तथापि यस्यकस्यापि साहाय्यं अपेक्षणीयमेवास्माभिः । सहायमात्रनिर्भरता-
मपहाय स्वशक्तेः प्रवर्धने प्रयतितव्यम् । आत्मशक्तावेव विजयाशा कार्या न तु
अन्यसहाये । गृहे विजित्य खलु बहिर्विजेतव्यम् ।

निर्वाचनानि स्थगितव्यानि प्रणालिकाश्च काश्चन विलम्बनीयाः । विलास-
वस्तूनां विदेशेभ्यः अवतारणं सुतरां निरोद्धव्यम् । युद्धावसरवस्तूनामेव यथोचित-
अवतारणमनुमोदनीयम् । आहारवस्तुत्पादने उत्साहः तदितरोत्पादने अनुत्साहश्च

कर्षकाणामभिवर्धयितव्यः । भिन्नभिन्नाभिप्रायाणां अपि राजकीयनायकानां एकीकरण-
मावश्यकम् । पुरग्रामरक्षणसंघेषु तेषां दृढं साहाय्यं संपादयितव्यम् ।

आवश्यकवस्तूनां निगूहनं गूढविषयां विक्रयश्च अपराधत्वेन भावनीयम् ।
देशद्रोहिणश्च जिह्ममधवः हृदयविषाः चरैः प्रत्यभिज्ञातव्याः नेतव्याश्च काराम् ।
पुरग्रामरक्षणसंघाश्च स्थापयितव्याः, तेषां कर्तव्यानि च विवेचनीयानि, आवश्यकत्वे
तत्सभ्यानां कर्माभ्यासशिक्षणं च दातव्यम् ।

प्रायशः पुरग्रामरक्षणसंघस्य कर्तव्यानि एतानि एतादृशानि च भवितु-
मर्हन्ति —

१. पुरं ग्रामं वा प्रत्येकसहस्रजनसंख्यां मनसिकृत्य प्रत्येकप्रान्तत्वेन
विभजेत् । एकैकप्रान्तस्थस्य सुप्रसिद्धस्य तत्प्रतिनिधित्वं कल्पनीयम् ।
तत्प्रान्तस्था एव त्रिचतुराः तत्सहायका निर्णेतव्याः । प्रान्तशः
समावेशः प्रतिदिनं निर्णीतकाले निर्वर्तयितव्यः । सकलप्रतिनिधि-
समावेशश्च दिनत्रये दिनत्रये संपादनीयः सामान्यतः, आवश्यकतायां
प्रतिदिनं च ।

(a) तत्तदधिकृतप्रान्ते नूतनागतानां पर्यवेक्षणं, धनधान्यादीनां निगूहन-
प्रक्रियामिज्ञानं, अथ च स्थानिकानामन्यत्रगमनप्रत्यागमने तत्कारणं
इत्यादि परिज्ञानम्, संदेहविषये प्रमुखाय सूचनम्, तत्सम्मत्या रक्षकेभ्यः
संसूचनम् ।

(b) असत्यवार्तानां प्रचारनिरोधः, पुरग्रामवासिनां धैर्योत्पादनं, एकमत्य-
दाढर्यापादनम्, काले काले च प्रजामध्ये शुभवार्ता प्रकाशनम् ।
अस्मद्योधानां पराक्रमाभिवर्णनम् ।

(c) शात्रवकृतायां च विपत्तौ अनाकुलं तदपसरणनैपुण्यशिक्षणं —
उदाहरणतः वमादिप्रयोगे खातादिषु निम्नस्थलेषु आत्मगोपनम्,

युद्धविमानागमनसूचनमात्रेणैव दीपादीनां निर्वापणेन यथास्थितप्रदेशेषु
स्वरक्षार्हेषु निलयनं, गृहदाहादिषु संभूय अग्निनिर्वापणम्, शस्त्रास्त्रत्रणा-
पदि प्रथमचिकित्सापूर्वकं वैद्यकसहायप्रापणम्, विद्युदादीनां छेदे
पुनरसंयोजनम्, जलवाय्वादिषु विषसंयोगसंदेहे प्रजानां अस्मद्योधानां च
तद्बोधनपूर्वकं तत्सेवननिषेधः, शत्रोः आगमनज्ञाने भारतसैनिकानां
तत्सूचनम्, आहारजलवस्त्वादीनां शत्रुहस्तगतिनिरोधः ।

(d) युद्धावश्यकवस्तूनां आत्मप्रभुतायाः हस्ते समर्पणम्, आत्मप्राणाधार-
काणामपि पदार्थानां यावच्छक्यं अल्पपरिमाणेनैवोपयोगः, रक्तदानं,
रिक्थदानम्, शत्रोरतिसन्धानम्, देशरक्षकस्य क्षेमानुसन्धानम् च ।

(e) अनाथानां संरक्षणं पोषणं प्रियभाषणं आहारादिभिश्च तोषणं तद्वन्धूना-
मन्वेषणं परस्परसंयोजनं च ।

एवमादीनि देशजनमानप्राणरक्षणोपयोगीनि कर्माणि बहूनि निर्वर्तनीयानि ।
बालभटानां प्रौढवयस्कानां च योधानां विधयः स्वीकर्तव्याः सर्वैर्जनैः ।

एवं कृते देशोपद्रवः लघुर्भवेत् । वयं च भारतीयाः अस्मद्भारतरक्षणाय
आत्मप्राणमपि तृणमिव अर्पयिष्यामः अवसरे सानन्दम् ॥

सुलभपाठमाला १८

क्रिया: — भविष्यत्कालः

बालः पाठं पठिष्यति । बालाः पाठं पठिष्यन्ति । बालौ पाठं पठिष्यतः ।

रामः गुरुं नंस्यति । जनाः राजानं नंस्यन्ति । कृष्णार्जुनौ नंस्यतः ।

सूर्यः आकाशे भ्रमिष्यति । नक्षत्राणि भ्रमिष्यन्ति । नेत्रे भ्रमिष्यतः ।

भृत्यः घटं वक्ष्यति । भृत्याः भारं वक्ष्यन्ति । वृषभौ शकटं वक्ष्यतः ।

त्वं पठिष्यसि । यूयं पठिष्यथ । युवां पठिष्यथः ।

त्वं नंस्यसि । यूयं नंस्यथ । युवां नंस्यथः ।

त्वं भ्रमिष्यसि । यूयं भ्रमिष्यथ । युवां भ्रमिष्यथः ।

त्वं वक्ष्यसि । यूयं वक्ष्यथ । युवां वक्ष्यथः ।

अहं पठिष्यामि । वयं पठिष्यामः । आवां पठिष्यावः ।

अहं नंस्यामि । वयं नंस्यामः । आवां नंस्यावः ।

अहं भ्रमिष्यामि । वयं भ्रमिष्यावः । आवां भ्रमिष्यावः ।

अहं वक्ष्यामि । वयं वक्ष्यामः । आवां वक्ष्यावः ।

अहं त्वां द्रक्ष्यामि । त्वं मां द्रक्ष्यसि । बालः आवां द्रक्ष्यति ।

वयं चित्रं द्रक्ष्यामः । यूयं चित्रं द्रक्ष्यथ । बालाः चित्रं द्रक्ष्यन्ति ।

आवां चित्रं द्रक्ष्यावः । युवां चित्रं द्रक्ष्यथ । बालौ चित्रं द्रक्ष्यतः ।

श्रीशृङ्गेरीपीठाधिपतयः श्रीजगद्गुरु श्रीमभिनवविद्यातीर्थस्वामिनः आत्मनां
मद्रासयात्रा प्रसंगेन 19—9—65 दिने चित्तूरपुरमागत्य संस्कृतभाषाप्रचारसभां
कटाक्षयित्वा सभाप्रदत्तां विज्ञापनाञ्जलिं मंगीकृत्य आशीर्भिस्सभामन्वगृह्णन् ।

सभा समर्पिता विज्ञापनाञ्जलिः

वाणीं भजत गैर्वाणीम् !

ॐ श्री गुरुभ्यो नमः

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य पदवाक्यप्रमाणपारावारपारीणयमनियमासनप्राणायाम
प्रत्याहारध्यानधारणासमाध्यष्टाङ्गयोगानुष्ठाननिष्ठ तपश्चक्रवर्त्यनाचविच्छिन्न श्री
शङ्कराचार्य गुरुपरम्पराप्राप्तषड्दर्शनस्थापनाचार्य व्याख्यानसिंहासनाधीश्वर
सकलनिगमागमसारहृदय सांख्यत्रयप्रतिपादक वैदिकमार्गप्रवर्तक सर्व-
तन्त्रस्वतन्त्रादिराजधानीविद्यानगरमहाराजधानीकर्णाटकसिंहासन-
प्रतिष्ठापनाचार्य श्रीमद्राजाधिराजगुरुभूमण्डलाचार्य ऋष्यशृङ्ग-
पुरवराधीश्वर तुङ्गभद्रातीरवासि श्रीमद्विद्या-

शङ्करपादपद्माराधक

श्रीजगद्गुरु श्रीचन्द्रशेखरभारतीस्वामिगुरुकरकमलसञ्जात

श्रीजगद्गुरु शृङ्गेरी श्रीमदभिनवविद्यातीर्थस्वामिभ्यः

संस्कृतभाषाप्रचारिण्या सभया

सप्रश्रयं समर्पिता विज्ञापनाञ्जलिः

जगदाचार्यवर्याः,

भवत्कटाक्षप्रसरणकारणात् एव खलु मतिभेद - मतभेद - कलुषिते
कालेऽस्मिन् भारते आस्तिकतालता अम्लाना अनुपद्रवा च प्रवर्धन्ते ।
भवत्संकल्पेनैव खलु हँदवसंस्कृतिफलभूताः नित्यनैमित्तिककाम्यक्रिया
अविच्छन्नाः प्रवर्तन्ते जपतपोध्यानादयश्च साधकानां निर्विघ्ना अनुवर्तन्ते ।
भवत्कृपयैव वेदपरम्परा अविच्छन्ना जीवति अमरभाषा च विद्योतते
नित्यनूतनप्रकाशेन शशैः सह ।

संकल्पसिद्धा यतिप्रवराः,

भवत्पीठानुबद्ध श्रीशिवगङ्गापीठाधिपतीनां शङ्कराचार्यस्वामिपादा-
नामाशीर्वचनेन उज्जीविता एषा सभा स्वनिवासाय किञ्चन प्राचीनं
भवनमासादितवती क्रयेण । अथ च साक्षात्तत्रभवतां भवतां पादधूलि-
पवित्रितं आशीःपात्रं च सत् तदेव भवनं वत्सरान्तरे द्विभूमिकं
द्विगुणितशोभं च पुरत उदतिष्ठत् यस्मिंश्च बालानां पाठप्रवचनानि
भगवद्भजनादिकं काले काले समावेशाश्च आस्तिकानां अनुवर्तन्ते,
पञ्चसहस्रग्रन्थसंपुटैः ग्रन्थालयश्च राराजते । एतया सभया गैर्वाणी नाम्नी
मासिकी पत्रिकापि निर्विघ्नं प्रकाश्यते इति च भवदनुग्रहपरीवाह एवायं ।
अधुना च पुनर्भवत्पादक्षेपपवित्रिता इयं शाला अवश्यं अचिरादेव शोभावहं
बृहत्समावेशादियोग्यं स्वरूपं धरिष्यतीति भवत्पादपरागरसिका वयं
मन्महे ।

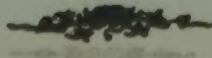
लोकोद्धारणदीक्षिता योगिवरिष्ठाः,

भारतीयसंस्कारसंरक्षणाय संस्कृतप्रचारं प्रथमं साधनं मन्वानैः
अस्मादृशैः क्षुद्रैः क्रियमाणामपि सेवां इमां अंगीकृत्य कृत्यनिर्देशेन
अस्मान् प्रचोद्य अस्मत्प्रयत्नं विस्तारयन्तु सफलयन्तु च नितराम् ।

अकिञ्चनाः कृतज्ञताञ्जलिमात्रमर्पयामो वयं अस्मदाह्वानमपि
अवितथयित्वा आगमप्रयासमूरीकृतवद्भ्यः पादस्पर्शपावितसभाभ्यो भक्त-
पराधीनेभ्यो महद्भ्यो भवद्भ्यः ॥

विश्वावसु-
भाद्रकृष्णनवमी }

इति भवत्कृपावर्धिता,
संस्कृतभाषाप्रचारिणी सभा, चित्तूर.

श्रीमदभिनवविद्यातीर्थस्वामिनः, शृङ्गेरी.

श्रीस्वामिनामभिभाषणसंग्रहः —

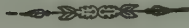
अहमत्र आगतवानस्मि षड्वर्षेभ्यः पूर्वं अवालोकायंश्च इमां सभां । अद्य तु एतस्याः रूपमेव परिवर्तितं प्रतीयते । न हि प्रत्यभिज्ञातुं शक्नोमि सैवेयमिति नामफलकमन्तरा । पुरा यत्र स्रोतः पुलिनमधुना तत्र सरितामिति रीत्या पुरातन-जीर्णशीर्णभवनस्थाने अद्य महान् द्विभूमिकः प्रासादः समुद्योतते । सर्वासामपि विषयाणां प्रादेशिकीनां संस्कृतमूलत्वात् सा अस्माभिः सर्वैरपि संरक्षणीया यया रक्षितया अस्मदेकता च सुरक्षिता भवेत् । केचित् द्राविडीं संस्कृतात् पृथग्भूतां वदन्ति, परन्तु ते न जानन्ति अत्यधिकानि पदानि संस्कृतविकृतिभूतान्येवेति । अस्मत्संस्कृतेः संरक्षणाय संस्कृतसंरक्षणं शिक्षणं च आवश्यकम् । संस्कृतप्रचाराय च एतादृश्यः संस्थाः बहुचः यतन्ते । तासु च इयं नितरां मामानन्दयति । एषा क्रमविकासवती दिनदिनसंवर्धमाना स्वकार्यक्षेत्रं विस्तारयति । गैर्वाण्याः प्रकाशनं च अद्यतने काले न सुलभं कर्म । तथापि अविच्छिन्नं तां प्रकाशयतीति नितरां संतुष्यामि । अधुना अस्मत्सर्वकारः स्वयंसंस्कृतसेवकसंस्थाभ्यः यत्किंचिदुपकरिष्यतीति श्रूयते । तन्मन्ये एतत्समया अपि तत्साहाय्यं लभ्येतैवेति । अहमाशासे एतत्सभा दिनदिनाभिवृद्धिं प्राप्नुयात् सभ्याश्च सानन्दाः संस्कृतसेवां इतोपि अधिकतरं निर्वहेयुरिति ॥

वार्षिकोत्सवः

श्रीस्वामिशिवानन्दस्मारककलामन्दिरम्

९ जनपथः

इन्द्रप्रस्थम्

सुविदितमेवेदं संस्कृतभाषाप्रचारिण्याः सभायाः नवीनतमं केन्द्रं इन्द्रप्रस्थे स्थापितमिति । क्रोधिर्वर्षस्य उत्तरायणपरीक्षासु इन्द्रप्रस्थकेन्द्रे एकादश परीक्षार्थिनः परिचयपरीक्षायां सम्मिलिताः सर्वे च उत्तीर्णाश्च अभवन् इति प्रकटयितुं नितान्तं हर्षनिर्भराः स्मः । तेषु परीक्षार्थिषु पञ्च पुरुषाः षट् महिलाश्च आसन् । द्वे महिले प्रथमश्रेण्यां उत्तीर्णतामलभेताम् । शिष्टेषु सप्त द्वितीयश्रेण्यां द्वौ तृतीयश्रेण्याञ्च सफ्लतां प्रापुः ।

गतमासे विश्वाक्कुमुभाद्रकृष्णद्वितीयारविवासरे इन्द्रप्रस्थकेन्द्रस्य प्रथम-वार्षिकोत्सवः सम्पन्नः । तत्र हृषीकेशतः शिवन्नन्दाश्रमाध्यक्षैः परमहंसपरिव्राजकाचार्यैः श्रीचिदानन्दस्वामिभिः प्रधानासनं स्वीकृतम् । लौहगन्त्रीसमितेः भूतपूर्वाध्यक्षैः श्रीयुतैः D. C. Baijal महोदयैः (Ex. Chairman, Railway Board, New Delhi) अध्यक्षसनं च अलंकृतम् ।

अस्मदीयकलामन्दिरस्य विद्यार्थिनीनां स्वागतगानैः हिन्दीमयैः आरम्भोत्सवः सञ्जातः ।

स्वागतानन्तरं गुरुवर्याणां श्रीशिवानन्दस्वामिनां पादुकापूजा वेदमन्त्रैः निर्वर्तिता ।

तत्पश्चात् प्रधानकार्यदर्शिन्या श्रीमत्या कौसल्या कलामन्दिरकार्यकलाप-परिपूर्णा निवेदिका श्राविता ।

अत्र निवेदिकायां सङ्गीतशिक्षणं (Music classes), हस्तकलाशिक्षणं (Fine Arts) सौचिकाभ्यासः (Tailoring), हिन्दीप्रचारः (Hindi classes) संस्कृतप्रचारः (Sanskrit classes) च तेषां विद्यार्थिनां योग्यताभिवृद्धिश्च समाख्यातानि ।

निवेदिकाश्रवणानन्तरं योगिवर्यैः श्रीचिदानन्दस्वामिभिः आशीःपुरस्सरं स्वपावनकरकमलाभ्यां संस्कृतप्रमाणपत्राणि उत्तीर्णेभ्यः प्रसादितानि ।

योगिवर्यैः चिदानन्दस्वामिभिः “संस्कृतभाषैव अनतिदूरभविष्ये राष्ट्रवाणी भवितुं योग्या, तयैव भाषया धार्मिकता, शासनप्रबन्धाश्च सुगमा भविष्यन्ति” इति स्वभाषणे प्रकटितम् ।

अध्यक्षवर्यैः श्रीमद्भिः वैजलमहोदयैरपि अस्माकं भारते संस्कृतस्य नितरां आवश्यकत्वं प्रतिज्ञाय, वयस्कैरपि संस्कृतभाषायां प्रदर्श्यमाना श्रद्धा अत्यन्तं प्रशंसिता ।

तदनन्तरं यवनविजिगीषुन् भारतसैनिकान् प्रति विजयप्रार्थनां प्रणाय, गुरुप्रार्थनां नीराजनं च विधाय, गुरुप्रसादः सभासदैः स्वीकृतः ।

श्रीमद्भिः नरसिंहाचार्यवर्यैः धन्यवादाः समर्पिताः । राष्ट्रगानानन्तरं सभा समाप्ता ।

सञ्चालकः

सर्वेश्वरः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमद्वरमुनये नमः

अष्टोत्तरशतदिव्यदेशस्तुतिः
श्री कांची प्र० भ० अण्णङ्गराचार्यस्वामिकृतिः
(संक्षिप्ता)

अष्टोत्तरशतदिव्यक्षेत्रपतीनां प्रभातचिन्तायै ।
तत्तन्नामावल्या महिता स्तुतिरियमुदेति संक्षिप्ता ॥

१. चोलमण्डले चत्वारिंशत्

श्रीरङ्गभुजगशयनं श्वेतगिरीशं करम्बनूर्नाथम् ।
अम्बिलक्षेत्राधीशं निचुलापुरनाथतञ्जपुरनाथौ ॥ १.

पुळ्ळम्पूदङ्गुडिपति-मप्पक्कुडदिव्यदेशशयमीशम् ।
श्रीघेनुनगरनाथं श्रीमदलुन्दूरुपुरवराधीशम् ॥ २.

लघुशार्दूलपुरेशच्छलशयनं सारमन्दिराधीशम् ।
श्रीकुम्भघोणनाथं शङ्खेन्दुपुरेश-कण्डियूर्नाथौ ॥ ३.

तिरुविण्णगराधीशं श्रीकृष्णपुरेशशुक्रपुरनाथौ ।
परिमलरङ्गपुरेशं सुगन्धपुरनाथनन्दिपुरनाथौ ॥ ४.

तिरुवालिनगरनाथं नागपुराधीशममितसौन्दर्यम् ।
श्रीकूडलूरुनाथं कपिस्थलक्षेत्रपतिफणीन्द्रशयम् ॥ ५.

श्रीकण्णङ्गुडिनाथ श्रीश श्रीकृष्णमङ्गलपुरेशम् ।

काळिश्रीरामपुराधीश श्रीचिलकूटपुरनाथम् ॥

६.

(अथ तिरुनांगूर्मण्डलसन्निहितैकादशेश्वरानीडे)

श्रीमणिमाडक्षेत्राधीश पुरुषोत्तमं च वैकुण्ठम् ।

अरिमेयदिव्यनगराधीश माधवममर्त्यगणपुरगम् ॥

७.

अरुणहिरण्यमन्दिरनाथ श्रीपार्थेशयनपुरनाथम् ।

श्रीमणिकूटपुरेश तिरुवेळ्ळवकुळनिकेतनाधीशम् ॥

८.

श्रीतेत्तियम्बलेश कावळनिलयस्थकृष्णभगवन्तम् ।

इति चोलमण्डलेशांश्चत्वारिंशतमहर्निशं सेवे ॥

९.

२. मध्यदेशे द्वौ

मध्यमजनपदनाथौ द्वावेव सदा हृदा कलये ।

श्रीदेहलीपुरीश श्रीमदहीन्द्राख्यनगरनाथं च ॥

१०.

३. पाण्ड्यमण्डले अष्टादश

श्रीपाण्ड्यमण्डलस्थान्यष्टादशदिव्यदेशरत्नानि ।

अध्यासीनानर्चामूर्तिहरीन्नित्यमेव हृदि कलये ॥

११.

कुरुकापुरादिनाथं वरगुणमङ्गलपुरीश्वरं देवम् ।

महिततटाकपुरेशं पुलिङ्गुडिक्षेत्रपतिमनन्तशयम् ॥

१२.

श्रीमद्वैकुण्ठपतिं श्रीमत्कोळूरुपुरपतिं शयितम् ।

महासुवप्रपुरेश्वरमकरायतकर्णपाशभगवन्तम् ॥

१३.

- तुलविल्लिमङ्गलेशौ अरविन्दाक्ष च देवपतिमीडे ।
 श्रीशठकोपमुनीश्वरनगरीनिकटस्थनवपुराण्येवम् ॥ १४.
- श्रीमद्वनगिरिनाथं गोष्ठीपुरनाथसत्यगिरिनाथौ ।
 श्रीदर्भशयनरामं शिशिरमरुत-क्षेत्रनाथमधुरेशौ ॥ १५.
- श्रीमोहनपुरनाथं श्रीधन्विनवीनपत्तनाधीशम् ।
 श्रीवरमङ्गलनाथं वैष्णववामनपतिं च हृदि कलये ॥ १६.

४. केरलमण्डले त्रयोदश

- श्रीमदनन्तपुरेशं तिरुवण्णपरिसारदिव्यदेशपतिम् ।
 तिरुवाट्टारुपुरेशं तिरुमूळिकळनिकेतनं देवम् ॥ १७.
- श्रीन्याघ्रपुरवरेणं तिरुवण्णण्डूरुदिव्यदेशपतिम् ।
 विद्वत्कोडपुरेशं काट्टकरनाथं च कल्लवाळीशम् ॥ १८.
- तिरुवारन्विलनाथं तिरुक्कडित्तानदिव्यदेशेशम् ।
 श्रीनावाय्पुरनाथं स्तौमि च शितारुदिव्यदेशपतिम् ॥ १९.

५. तुण्डीरमण्डले द्वाविंशतिः

- हस्त्यद्रीशयथोक्तकृदष्टभुजावीशनृहस्त्रिदीपामान् ।
 उरगस्थले त्रिविक्रम-गगनाभ-जलाभ-घननिभान्देवान् ॥ २०.
- चोरं ज्योत्स्नेन्दुमुखं वैकुण्ठपतिं प्रवालवर्णहरिम् ।
 पाण्डवदूतं चेत्यं चतुर्दश स्तौमि दिव्यकाञ्चनधिपान् ॥ २१.
- अथ विजयराघवाख्यं गृध्रसरस्तीरपारिजातनिभम् ।
 किंगृहदेशाधीशं वीररधुं भक्तवत्सलं देवम् ॥ २२.

तोयाद्रिनिलयनाथं तिरुविडवेन्दस्थले वराहहरिम् ।

घटिकाद्रिनिलयनृहीरं स्थलशयमथ पार्थसारथिं नौमि ॥ २३.

तुण्डीरमण्डलेशाः द्वाविंशतिदेवतलजा इत्थम् ।

प्रातस्सायं च हृदा विचिन्तनीया गिरा च संस्तुत्याः ॥ २४.

६. उत्तरमण्डले त्रयोदश

वेङ्कटभृधरभूषणमहोबिलाद्रीशनरहरिं देवम् ।

साकेताधिपतिं हरिमथ मधुराघीशगोकुलाघीशौ ॥ २५.

नैमिशसालग्रामश्रीबदरीनाथपिरिदिनाथांश्च ।

श्रीखण्डनगरनाथं द्वारवतीनाथमनिशमिह नौमि ॥ २६.

क्षीराम्भोधिब्यूहं परमे धाम्नि च परात्परं देवम् ।

एवं ह्यष्टोत्तरशतदिव्यस्थानेश्वरान् सदा नौमि ॥ २७.

सप्तविंशतिसत्पद्ममालिकामनघामिमाम् ।

हृदि चिन्तयतामष्टौ शतं देवाः करे स्थिताः ॥

इत्थमण्णङ्गराचार्यो वादिभीकरवंशजः ।

श्रीवैष्णवानां नित्यानुसन्धानाय व्यजिज्ञपत् ॥

राजाजीकथा १८

मूकजीवी

लेखक: — आ. वरदराजः

कश्चित्कर्षकः स्वराजानं प्रति असंतुष्टस्सन् अटवीं गतः तपस्तप्यन्नासीत् ।
“भगवन् ! अस्माकं राजा न साधुः सज्जनो वा । समीचीनं कश्चिद्राजानं नः
प्रदेहि” इति प्रार्थयामास ।

अन्यः कश्चिद्दरिद्रः तस्मिन्नेव वने तपस्यन्नासीत् । मह्यं अत्यन्तं सन्निहितो
विश्वसनीयश्च सुहृत्कश्चित् द्रुह्यति स्म । स्वामिन् ! न किञ्चित्कांक्षितं मे । “साधुः
सुशीलः कश्चित्सुहृद्दीयतां मे” इति प्रार्थितं तेन ।

सेवकः कश्चित् — “अहं कियत् शमित्वा कर्म करोमि ! तथापि अस्य मे
स्वामिनो तृप्तिरसंतुष्टिः सर्वदा” — इत्यसन्तुष्टो रुष्टोऽटवीं गतः; सोऽपि तत्र
तपस्यन्नास्ति ।

“हा ! पित्राऽपि खल्वहं परित्यक्तोऽस्मि; यदि साक्षाज्जनकोऽपि शत्रुर्जात-
स्तर्हि इतो दुःखतरं नु किं ? ” इति पुत्रः कश्चित्पितरं प्रकुप्य निर्गत्य गृहादटवीं
गतस्तप्तुम् ।

अपरः कश्चित्सुपुत्रः स्वमातरं द्विषन्ननुकूलं स्वामीष्टप्रदायिनीं मातरं
प्रदेहीति भगवन्तं प्रार्थयमानः तपस्तेपे ।

एवमेवान्यः कश्चिद्देवादिदेवं प्रत्येव वैमुख्यं प्रदर्शयन् सर्वं त्यक्त्वाऽटवीं
गतः, किं कार्यमित्यजानन्, इतिकर्तव्यताविमूढस्सन् तपस्यन्नास्ति ।

तत्र मृगयुः कश्चित्पालितैः शुनकैस्सहागतः । तपस्यतस्तान् दृष्ट्वा तस्य मृगयोः कुक्कुरः कश्चित् सहेलं जहास ।

अरे ! वराकाः ! कुतो युष्माकं बुद्धिः एवं वक्तां गता ? यदि यूयमपि मद्भूत कुक्कुरभावं अभजिष्यत तर्हि नितान्तं सन्तुष्टा अभविष्यत इत्याह ।

कथमेतत् ? इति देवं प्रति क्रुद्धो भक्तः प्राह । अन्येऽप्यवशिष्टाः एकैकशः कथमेतत् ? कथञ्चेतत् ? इति पृच्छन्तः श्वानं परिचक्रमुः ।

पश्यतासौ मे स्वाभी मृगयुः । स एव मम देवदेवः, पिता च माता च सुहृत्स एव; स एव राजा मम पालकश्च; सत्येवं न मेऽभिलाषोऽन्यत्र कुत्रचित् । स्वामिनाऽनन्योऽहं अनन्यार्हश्च तस्य । यदि युष्मास्वपि एकैकोपि श्वभावं (स्वभावं विहाय) प्राप्नुयात्, मानवमेकं भजेत्तर्हि नूनं अतीव सन्तुष्टो भवेत् । भक्तिः किल सुखावहा । नरा विज्ञानं श्रद्धाय विश्वस्य, श्रद्धाय निश्वासाय च (श्वासराहित्याय) भवन्ति । तद्धि विज्ञानं विपरीतज्ञानमपि भवति कदाचित् इत्युपन्यास्यत् स कुक्कुरः ।

किं ज्ञातम् ? स मृगयुः कोन्विति ? स साक्षान्महादेवः । अल्पीयांसं मृगं प्रदर्श्य तपस्तप्यतां मूर्खाणां उपदेशाय तथाऽऽगतः ।

भो बाल्यः ! यूयमपि गृहे पालितान् कुक्कुरान् परिशीलयत स्वष्टं सुबोधं च स्याद्यदुक्तं मया ।

कुक्कुरो मृकजीवी, स मवति; न भाषते । परन्तु तस्य नेत्रे पश्यत । दृष्टे सत्यन्ततः स्पष्टं प्रतिभायादिदं यत् शुनो देहे कश्चिच्छिशुः स्वच्छः स्वभावेन, मृकतां गतोऽन्यगेहवासेनेव, तस्य नेत्रयोद्वारेण दृश्यत इति ।

श्वा स्वभावेन साधुर्विश्वास्यश्च । प्राप्ते काले स प्राणानपि निर्विचारं परित्यजेत् स्वामिनो योगक्षेमकृते । अतस्स प्रेम्णा पालनीयः । व्याधिग्रस्तस्य तस्य बाधाऽनिर्वचनीया । रोदितुमप्यशक्त इवैव सकरुणं रोदिति श्रोतारोऽवश्यं तस्य दयेरन् ।

श्वेतजातीयाः स्वपालितान् श्वजातिविशेषान् अतीव प्रेम्णा सम्यग्रक्षन्ति । अस्माभिः तद्दृष्टान्तेन तद्वद्वर्तितव्यम् । तेषां साहित्ये सन्ति श्वाख्यायिकोपाख्यानानि बहूनि । अस्मद्देशे श्वगाथा न बहुलाः ।

हाँ, अस्ति काचिन्महाभारते । धर्मजः पाण्डवानां अग्रजः । चरमदशायां स स्वानुजैस्सह स्वर्गारोहणं प्रचक्रमे । हिमवत्सानूनां अधिरोहणसमये जायानुजानां शक्तिः क्षीणतां गता । पुरोगमने अशक्ताः ते एकैकशोऽधःपतिताः प्राणैर्वियुक्ताश्च । तदात्वेऽपि कश्चित् श्वा धर्मजं अनुसृत्यैव गतः । पत्नी द्रौपदी अनुजाश्च मध्ये-मार्गं देहं विहाय स्वर्गताः । अपि तु श्वा पुनः धर्मपुत्रेण साकं यावदन्तं गतः ।

देवेन्द्रः धर्मपुत्रं स्वर्गं नेतुं सरथस्समागतोऽभिमुखम् । श्वानं विहाय केवलं अहमेव रथमारोढुं नेच्छामि इति धर्मपुत्रो हठं साधयामास । इन्द्रोऽपि तं नितरां प्रशंसति ।

स श्वा साक्षात् धर्मदेवतैव । आत्मानं परीक्षितुं तथा आगच्छदिति सुस्पष्टं धर्मजोऽज्ञासीत् ।

यद्यपीयं कथा श्वानगधिकृत्य न प्रवृत्ता, परन्तु धर्मपुत्रस्य धार्मिकतां गुणातिशयं चाधिकृत्य प्रवृत्ता । तथाऽपि पुराणेषु धर्मस्य श्वरूपेण उपवर्णनं अवधेयम् ।

गौः पयो ददाति । श्वा तु पयसोऽप्यतिशयितं अमृतप्रायं भक्तिरसं प्रयच्छति ।

सत्यम्

लेखकः - श्री नारायणमूर्तिः,
चैतन्यपाठशाला,
आलगाडा.

सत्यं परमात्मनो रूपम् । सत्यं धर्मस्य मूलम् ।
सत्यं पुण्यस्य निदानम् । अतः सदा सत्यं पालनीयम् ।
हरिश्चन्द्रः राज्यं तत्याज न तु सत्यम् । दशरथः श्रीरामं तत्याज
न तु सत्यम् ।

धर्मराजः वनवासं स्वीचकार न तु सत्यं तत्याज ।
गान्धी महात्मा सर्वाणि कष्टानि सेहे न तु सत्यं तत्याज ।
तस्मात् कदापि सत्यं न त्याज्यम् । सदा सत्यं वक्तव्यम् ।
सदा सत्येन व्यवहर्तव्यम् । सदा सत्यं समाश्रयणीयम् ।
वाण्यां सत्यं विचारे सत्यं व्यवहारेऽपि सत्यं जीवितपर्यन्तं
सत्यस्य पालनं कर्तव्यम् । संकटे सत्यं न त्याज्यम् । विपदि
सत्यं न त्याज्यम् । कष्टकालेऽपि सत्यं न त्याज्यम् । मनसि
सत्यं स्यात् । वाचि सत्यं स्यात् । जीविते सत्यं स्यात् ।
सत्याचारः स्यात् । सत्यविचारः स्यात् । सत्यं स्यात्सर्वकार्येषु ॥

सम्पादय धनं विद्यां सत्यं वद हितं शृणु ।
दयां दर्शय सर्वत्र धर्मं चर शुचिर्भव ॥

षष्ठ्यब्दपूर्तिमहोत्सवः

विश्वावसुवत्सराश्वयुजशुद्धतृतीया सोमवासरे (27—9—65) तारिकायां एतत्सभाकोशाधिकारिणः आस्तिकाग्रेसरस्य श्रीमतः मदल्लपल्लि मुनिसुब्रह्मण्यश्रेष्ठिनः सपत्नीकस्य षष्ठ्यब्दपूर्तिमहोत्सवः चित्पुर श्रीकन्यकापरमेश्वरीदेवस्थानधर्मशालायां सम्पन्नः । पूर्वस्मिन्नेव दिने सः गङ्गापूजां स्वमातुः मेगांबिकायाः स्वर्णाभिषेकं च निर्वर्त्य षष्ठ्यब्दपूर्त्युत्सवाय उपाक्रमत । विविधकलशानां स्थापनावाहनपूजनादिकं जपदानहोमाश्च बहुभिः ब्राह्मणैः निर्वर्तिताः । पौराः बान्धवाः मित्राणि च नाना-प्रदेशेभ्यः समागमन् । सुप्रसिद्धभगवद्गीताप्रचारकाः श्रीशङ्करानन्दस्वामिनः शान्तानन्दस्वामिनः, रामपुरीस्वामिनश्च समुपागम्य तौ पुराणदम्पती आशीर्भि-रानन्दयन् । बहवश्च सम्मानपत्राणि अपठन् । संस्कृतभाषाप्रचारिण्या समया आशीर्वादनवरत्नमालिकां समर्पिता । तत्रत्ये द्वे रत्ने केवलं अत्र प्रकाश्येते —

षष्ठ्यब्दान् संप्रतीर्य स्वगुणगणपरिभ्राजितौ दम्पती तौ
लक्ष्मीकांतांबिकां तां गुरुजनविदितां सुब्रमण्यं च गुप्तम् ।
विख्यातौ दानधर्मैः परिजनभरणैः पुत्रपौत्राभिवृद्ध्या
पायाद्वै श्रीरमेशः चिरसुखविभवायुश्श्रियाऽरोम्यभाग्यैः ॥

चिरायुरस्तु ते भृशं
निरामयोऽस्तु तेऽनिशम् ।
मुरारिपादपङ्कजे
पराऽस्तु भक्तिरपि च शम् ॥

जगद्गुरुप्रशस्तिः — अमूल्या

रचयिता — आर्षविद्याभूषणः, जटावल्लभः पुरुषोत्तमः,
मल्लवारिवीथी, काकिनाड.

एषा संस्कृतश्लोकशतनिबद्धा आन्ध्रतात्पर्ययुता च श्रीकाञ्चीकामकोटि-
पीठाधिपतीनां जगद्गुरुणां श्रीचन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वतीस्वामिनां कल्याणगुणगणवर्णन-
रूपा वर्तते । मुखपत्रे श्रीस्वामिनः प्रतिकृतिशोभिता अन्तश्च तत्प्रभावभरिता च
इयं सरलशैल्या समलंकृता विषयगौरवयुता अनुभूतयथार्थविषयगुणिता च पाठकानां
भक्तिविशेषं स्वामिनामनुग्रहविशेषं च जनयतीति न हि संशयलेशः ।

शैलीपरिज्ञानार्थं श्लोकद्वयं उद्ध्रियते —

सामान्ययानं सति यत्नयाने, धराशयत्वं च महार्घतरुणे ।

उपासनं ज्ञाननिरूढतायां अन्यत्र कुलेदमवेक्ष्यतेऽहो ॥

अर्धोपिवासी न स कृत्यखिन्नः, पूर्णोपवासी न जहाति वर्चः ।

अभौतिकं तस्य बलं समस्तं ओजश्च तेजश्च विलक्षणं तत् ॥

श्रीविलासः -

मूल्यम् 1-00.

प्राप्तिस्थानम् -

रचयिता

K. C. Jayachandra Sastry,
Sanskrit PanditZ. P. Sanskrit High School
Kothapalem (P. O.) (via) KOTA.

लक्ष्मीस्तुतिरूपपिदं शतकं संस्कृतश्लोकरूपं आन्ध्रनागरीलिपिद्वयमुद्रितं
आन्ध्रतात्पर्यानुबद्धं च संस्कृतगन्धरहितानामपि पठितृणां आनन्ददायकं भवति ।
कविताशैली च सरलमधुरा अतीव रोचते । उदाहरणम् -

मातस्सागरतनये भवदीयापाद्भमालिकापात्रम् ।

गात्रं लोकपवित्रं भवति च संसारपादपखनित्रम् ॥

तल्ली, समुद्रतनया, नीकटाक्षपरंपरलकु पात्रमगु शरोरमु लोकमुनन्दु
पवित्रमैन संसारवृक्षमुनकु गोडुलियगुचुन्नदि ॥

वेमनशतकम्

मूल्यम् रु 1-00

प्राप्तिस्थानम् -

रचयिता - विद्वान् रांपल्लि सीतारामस्वामी

ब्राडीपेट, पालकोल्लु (P. O.)

इतःपूर्वमेव द्वितीयाः वेमनशतकं अन्ववदन् । अथापि अयं कविः तदेव
शतकं स्वकवितावैभवेन संस्कृते अनुद्य स्वरचितश्लोकानां आंग्लानुवादमपि
अयोजयत् । एतेन संस्कृतानभिज्ञानामपि प्रदेशान्तरस्थानां सहृदयानां आन्ध्रवाङ्मयं
आनन्दजनकं भवेत् । अपितु अत्र श्लोकाः आम्घ्रलिप्यां वर्तन्ते । यदि ते
नागरीलिप्यां भवेयुः कवेः वाञ्छितं सफलितं भवेदिति तर्कयामः ।

उदाहरणम् -

कव्यां गां दोग्धुमुद्युक्ताः फ्योस्पमपि नाप्स्यति ।

पुनरेति पदाघातं तथैव कृपणाश्रयः ॥

विमर्शामृतम्

प्रणेतारः — श्रीपरिपूर्णप्रकाशनन्दभारतीमहास्वामिनः

प्राप्तिस्थानम् —

श्रीराणी श्रीनिवासशास्त्री,

आयुर्वेदविशारदः,

राममन्दिरवीथी,

सत्यनारायणपुरम्

विजयवाडा — ४.

मूल्यम् रु. 5-00.

अयं ग्रन्थः ज्योतिस्सिद्धान्त-मन्त्रशास्त्र-वेदान्तशास्त्रीयविषयविमर्शरूपः । अस्मादमृतात् षोडशबिन्दवः निस्सृताः । सर्वत्रापि श्रुतिस्मृतीनां प्रबलतराणि प्रमाणानि प्रतिपाद्यस्य उपबृंहणार्थं प्रदत्तानि । एतादृशमालोडनं विविधविषयानधिकृत्य स्वामिपादैः यत्प्रवर्तितं नूनं तदिदं प्राचीन-नवीनदृक्पथयोः शास्त्रीयं स्वरूपं व्यनक्ति ।

स्वरूपवैभवम् :— तिथितत्त्वविमर्शः, ऋतुहेतुविमर्शः, भूभ्रमणनिरासमंडनं इत्यादिषु ज्योतिस्सिद्धान्तस्य, मनोवैभवविमर्शे मन्त्रशास्त्रस्य, वातप्रक्रियाविमर्शे आयुर्वेदशास्त्रस्य, आकाशविमर्शे पूर्णापदार्थविचारे निन्दापवादे च वेदान्तशास्त्रस्य, वैवाहिकांशविमर्शे धर्मशास्त्र-गणितशास्त्रयोः, गीताभिसन्धौ कर्मयोगस्य, षोडशादि-दक्षिणोपपत्तौ गणित-वेदान्तशास्त्रयोः एवं षोडशबिन्दुष्वपि कूलङ्कषो विचारः कृतः ।

तुलनात्मको विमर्शः— भौतिकशास्त्रस्य गणितशास्त्रस्य च दृक्पथेन प्राचीन-विषयविवरणं कृतम् । जीवशास्त्रे वेदान्तशास्त्रस्य गणितशास्त्रस्य विभवो दर्शितः । सर्वं प्रकृतिशास्त्रं ब्रह्मविद्यायां प्रविष्टिमिति निरूपितम् । अधुनातनलक्षणलक्षितानां पदार्थानां प्राचीनवैज्ञानिकलक्षणानि पदजालानि च समायोजितानि । यथा तिथितत्त्वविमर्शपरिभाषायां स्वगोलीयानि प्रदानि —

कफ-वात-पित्तप्रक्रियाः = Anabalism, Metabolism, Catabolism, जीवपङ्कम् = Protoplasm, पुद्गलः = Cell, क्षुद्रदहराणि = Nuclei, जीवकणः प्राणसंज्ञः = Nucleole, जलवायुः = Hydrogen, अग्निवायुः = Oxygen, शमीवायुः = Nitrogen, पीलुः = Atom, पिठरः = Molecule, आग्नेयाम्निः = Electron, आग्नेयजलं = Proton, दिव्यरजतं = Platinum, नागरजतम् = Lead, युकाञ्चनम्, दिव्यकाञ्चनम् = Radium, कुरुवर्षीयाः = Americans इत्यादीनि भौतिकशास्त्रीयाणि च पदानि ।

गणितशास्त्रे व्यवहियमाणस्य शून्यस्य वेदान्तशास्त्रे व्यवहियमाणस्य पूर्णस्य च साम्योपपत्तिं निरूपयन्तः इमे स्वामिनः शून्याङ्कस्य (Zero) भारतीयतां द्रढयन्ति ।

किं बहुना सर्वत्राऽपि विषयविमर्शे स्वामिनः सर्वशास्त्रार्थान् यथोचितं उल्लिखन्तः विवक्षितं सुष्ठु प्रतिपादयासुः ।

यद्येतादृशा ग्रन्थाः शतशः सहस्रशश्च गैर्वाण्याः उपायनानि भवेयुः नूनं गैर्वाणी प्राचीनाऽपि नव्यमार्गेण गच्छन्ती नवोदयं प्राप्नुयादिति वक्तुं न कोऽपि संशयः ।

विमर्शामृतप्रणेतारः सर्वशास्त्रनिष्णाताः श्रीपरिपूर्णप्रकाशानन्दभारती महास्वामिनः गैर्वाण्याः अभिनन्दनीयाः । प्राचीननवीनद्वयमाश्रित्य श्रीस्वामिनः गैर्वाण्याः इतोऽप्यधिकां ईदृशीं सेवां आतन्वानाः शरदश्शतं विलसेयुरिति आशास्महे ।

स्वामिभिः सुष्ठुक्तम् — “मद्भावं प्राप्नुवन्त्येव यदि सद्भावमाश्रिताः” इति । कोऽत्र विमर्शः अमृते सिद्धे ? ।

— आ० वरदराजन्

अन्यायराजप्रहसनम्

महाकविः श्री व० रामानुजाचार्यः

[पूर्वानुबन्धः]

वैकु — नृणां यद्युष्णवातेन मलबन्धो भवेत्तदा ।
काचचूर्णयुतं वाळं भुक्त्वाऽनुष्णतनुर्भवेत् ॥

अन्या — समये भवन्तमाकारयित्वा अस्मत्संस्थानवैद्यं करोमि । तिष्ठतु ।
दुष्टदूतः — (अपवार्यं) (हरिदूषकशिवदूषकौ वीक्ष्य) प्रकाशयतं भवत्प्रभावम् ।
हरिदूषक — शृणु संग्रहतः ।

सर्वस्मात्पर एव मृत्युविजयी रुद्रो भवानीपतिः ।
यच्छीर्षाङ्गघ्नवलोकने विधिहरी शक्तौ भवेतां न हि ।

शिवदूषकः — सर्वस्मात्परः श्रीपतिरेवेति व्यासतोऽनेकप्रमाणेषु
उद्धोषयत्सु हरिदूषकोक्तस्य एकस्यैव पूर्वपक्षस्य सिद्धान्ततया श्रीपतिपारम्यं
समासतस्थापयामि । शृणु ।

तत्सत्यं यदि भस्मनामदनुजातं जाते भये तच्छिर-
श्शक्तिः कुत्र गता तदैव हरिणा रुद्रोऽपि संरक्षितः ॥

दुष्ट — भीषणायैव केवलं भवतोः विभूतिपुण्ड्राणि उत शास्त्रसिद्धानि ?

हरिदूषकः — (जनान्तिकम्) न प्रकाशय रहस्यं । त्वदाशंकितवदेव ।

शिवदूषकः — यदि वैष्णवो जातो भवान् तदा रहस्यमुपदिशामि ।

दुष्ट — भवद्वदहमपि पुण्ड्रधारी यदि विभीषिकेयमिति मां वदेयुः । तत्
सूचीशलाकावदूर्ध्वपुण्ड्रधारी भवामि ।

अन्या — (पुरोहितं वीक्ष्य) अचिरेण वैवाहिकमंगलं भवेदिति पूर्वमुक्तं
भवता । तत् कथम् ज्ञातम् ?

पुरो — कार्तान्तिकाग्रेसराः वयं त्रिकालज्ञाः ।

अन्या — तदस्तु । मम दौहित्र्याः मरकतबल्याः ज्येष्ठभार्याभ्रातृपुत्रस्य

खरारव्यस्य दण्डिनाम्नः च उद्वाहार्थं दशविधघटनाः अवलोकनीयाः । तत्र प्रथमं कस्यचित् धनिनः पुत्रस्य उत्तरप्रोष्ठपात दौहित्र्याः मखातारं ।

पुरो — मखा राक्षसगणः उत्तरप्रोष्ठपात मनुष्यगणः । तत्र गणः, न स्त्रीदीर्घश्च । आखुपशुत्वात् न योनिः न पक्षी च ।

अन्या — रोहिण्यार्द्रा रेवतीनां पश्य ।

पुरो — दृष्टम् । माङ्गल्यबन्धनात् परेद्युरेव दौहित्री विधवा भवेत् ।

अन्या — दण्डिनो भरणी ।

पुरो — (सहर्षं) भरणीजातो धरणीधरो भवेत् ।

अन्या — श्रीमद्रामायणे सर्वेषां शकुनं अवलोकनीयम् ।

पुरो — (श्रीमद्रामायणावलोकनं नाटयन्) उत्तरप्रोष्ठपाद्रोहिण्यार्द्राणां श्रीम-
द्रामलक्ष्मणनागपाशबन्धन - रावणवध - मन्दोदरीप्रलापघट्टपतिता तन्तुः । भरण्यास्तु
श्रीरामपट्टाभिषेकपतिता । दौहित्र्याः दण्डिनश्च सर्वविधघटनाः शुद्धास्संबद्धाः ।

अन्या — पक्ष्यादिशकुनानि अवलोकनीयानि ।

पुरो — तथा (इति निष्क्रम्य पुनः प्रविश्य च) महाराज, दृष्टानि
इतरेषां ।

एको द्विजो द्वौ च शूद्रौ विधवा संमुखागताः ।

तैलकुम्भवहश्चापि मार्जारो व्यतिरेकतः ॥

दण्डिनस्तु,

आगतस्तु भरद्वाजः सव्यात् दक्षिणमत्र हि ।

तांबूलफलपुष्पादिकरा चापि सुमंगली ॥

दुष्ट — (पुरोहितं वीक्ष्य) भवद्गृहे बहवो विधवास्सन्ति । एताः केन ज्योतिर्विधानज्ञेन दृष्टघटनाः ?

पुरो — कथम् बहवः, विधवादशकमेव । अस्मत्पितृज्योतिर्विधानात् पञ्च पुत्र्यः प्रतिवर्ष एकैका, अस्मज्ज्योतिर्विधानात् प्रतिमासं एकैका विधवा जाता । ज्योतिश्शास्त्रं न विश्वसनीयम् ।

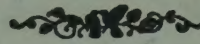
अम्या — (दुष्टदूतं वीक्ष्य) अस्मदास्थानपुरोहिते मा कुर्वतिप्रसंगा (पुरोहितादीन् वीक्ष्य) भवन्तः अस्मत्संस्थानार्हा एव ।

पुरोहितादयः — सर्वमंगलानि भवन्तु । तथापीयमस्तु भरतवाणी ।

राजा धर्मरतो भूयात् नरास्सत्कर्मकारिणः ।

काले वर्षतु पर्जन्यः श्रीपतिस्सर्वरक्षकः ॥

(इति निष्क्रान्तास्सर्वे)

विज्ञापनम्

कतिचन मित्राणि पृच्छन्ति किमयं पक्षपातः भवतो युक्तः ? यत् केषांचन लेखकानां नामधेयानां प्रकाशनं, केषांचन प्रतिकृतीनां च, अपरेषां च नाम्नोपि अनुद्वंकनं इति । अत्र किंचिद्विज्ञाप्यते — ये तु लेखकाः लेखान् लिखन्ति तेषां नामानि अवश्यं प्रकाशयामः, यैस्तु सूक्ष्मरूपा प्रतिकृतिमुद्रा प्रेष्यते तेषां सा सम्मुद्रयते च । अनामकाः ये लेखाः तेषां अहमस्मि अज्ञातः लेखकः इति कलयन्तु सहृदयाः । एतां स्थितिं अवगम्य यथायोग्यं सरलसंस्कृतगद्यरूपान् बाल-मतिस्तोषकान् अल्पशरीरान् निबन्धान् प्रेषयन्तु वार्षिकच्छन्दप्रदानेन दापनेन च उपपन्नतां निर्वहन्तु भवन्त इति सविनयं प्रार्थयते ।

भवदीयः

ति. कं. तिरुवेङ्कटाचार्यः

प्रधानमन्त्री.

॥ विष्णु मीनं ॥

केचनैव महानुभावाः स्वच्छन्दं स्वच्छन्दं प्रेषितवन्तः । तेषां शुभनामानि
: दीयन्ते । अन्यानपि प्रार्थये स्वं अवलम्बमपि प्रदातुम् । ति. कं. ति

Names of Subscribers for Gairvani 1965

(Continuation)

9. Harimohan Sukla Baberu.	1 50
10. K. Prahladagupta, Allagadda.	4 00
11. B. R. Gouraha, Ambikapur.	1 50
12. T. N. Gopalakrishna Chetty, Kumbakonam.	5 00
13. Sri Sankarlal, Tirupati.	4 00

(एतदवधि एतावन्त एवेति विज्ञापयामि)

वार्षिकम् रु. ४ - ००

प्रहेलिकाः

लेखकः - वैद्य स्वरूपशास्त्री

बालसंस्कृतसम्पादकः. मुम्बापुरी.

बलोऽहं प्रथमं हित्वा कालोऽहं मध्यमं विना ।

आद्यमध्यान्तिमैस्साकं कोहं क्षुत्क्षामसेवितः ॥

[कवलः]

कणोहं प्रथमं मुक्त्वा कङ्कोहं चांतिमं विना ।

आद्यमध्यान्तिमैर्युक्तः कोहं स्त्रीलोकवल्लभः ॥

[कङ्कणः]

गलोहमादिमं हित्वा मलोहं मध्यमं विना ।

आद्यमध्यान्तिमैर्वर्णैः कथयन्तु भवामिकः ॥

[मङ्गलः]

